

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת שלח תשפ"ג / גליון מס' 56

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ג.

"והוא שהיה גדול עומד על גביו"

בגמרא השבוע אנו מוצאים שקטן יכול לכתוב גט, וזאת בתנאי שגדול עומד לידו ומצוה עליו שיכתוב לשמה, לעומת זאת גוי אינו כותב גט למרות שיהודי עומד ומורה לו לכתוב את הגט לשמה, מאחר שאדם גדול אינו נשמע להוראות של המצווים עליו וכותב על דעת עצמו.

זהו מסר להורים, זמן קצוב יש להם בו הם יכולים להשפיע על דרכו והלך רוחו של ילדם, כל זמן שהוא קטן, לאחר מכן החינוך כבר הרבה יותר מורכב, מוטל עלינו איפוא לנצל זמן יקר זה, לחנך את הנער על פי דרכו, לנווט לדרך העתיקה, דרך ישראל סבא.

יהודי בא לרבו בשאלה: "מאמתי צריך אני לחנך את ילדי?"; "כן כמה הילד?" שאל הרב; "כן עשרה חודשים" ענה האב; "אתה כבר באיחור של עשרה חודשים" ענה הרב...

איך זה קשור אלינו?

ניתנו בידינו פקדונות יקרים, נשמות טהורות, נמלא את חובתנו כלפיהם, נדריכם לדרך הנכונה ונרווה מהם רוב נחת.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ'.

"אין השם מן המובחר"

התכון אדם לכתוב בספר תורה את השם יהודה ונשמטה האות ד' ונוצר שם ה', אלא שאז נזכר שאכן אמור היה לכתוב את שם ה', אך שם ה' צריך לכותבו לשמו והוא התכון לכתוב יהודה, מה יעשה? בגמרתנו השבוע פוסק רבי יהודה להעביר את הקולמוס שוב על המלה ולכותבה לשמה, אך חכמים חולקים עליו, כתיבת שם ה' צריכה להעשות בכבוד ראש ובכוונה, ולא בטעות...

למדמינו מהו היחס הראוי להזכרת שמו יתברך, מאות פעמים ביום מזכירים אנו את שם ה', להזכיר אותו בדרך אגב, שלא בכוונה, זה ממש לא מן המובחר... ועוד פחות מכך.

והסיפור החסידי מספר: אחד ממשמשי הרבי ר' אהרן לייב מפרעמישן ביקשו שיזכה לראות את אליהו הנביא לכל הפחות בחלום, ואכן כששכב החסיד לישון נגלה אליו אליהו בחלום, החסיד הנרגש מיהר לכבד אותו במיני מאפה "יברך מר" אמר, כמקובל, אך מלאך האלוקים הגיב בתרעומת: "וכי אזכיר את שמו יתברך על דבר גשמי?", מאותו יום ואילך היה החסיד - שהשכיל להבין את המשמעות של הזכרת השם - מזדעזע כל אימת שהזכיר את שם ה'.

איך זה קשור אלינו?

יום, שעה שעה, מקבלים אנו רשות להזכיר את שמו של מלך מלכי המלכים, נעשה זאת מתוך תשומת לב וכבוד באופן הראוי.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף י"ט.

"וכי מפני שאנו מדמין נעשה מעשה"

בגמרא השבוע: ריש לקיש מציע לרבי יוחנן: "לדעתך שהכותב בכתב שחור על אדום נחשב בשבת ל'כותב', עד שאינו יודע לכתוב נוכל להחתימו על גט בכך שנכתוב את שמו באדום והוא יעבור על כך בשחור"; "לא" השיב רבי יוחנן "אין זה אלא מסבא, ואיני יכול גם להקל בכתבית גט מסברת עצמי".

כך אמר האמורא הגדול, ואנו? נדמה לנו ששמענו בשם איזה ספר שמצטט מרב שזה מותר... לשאלה הלכתית יש כתובת אחת, הרב, כל נישוח או ציטטה מהזכרון כתחליף לפסק הלכה יביא בהכרח למכשול.

כשנכנסו גדי ויוסי למסעדה הבחינו שאין בה תעודת כשרות "אין צורך בכך" הסביר המוכר "את המוצרים אני קונה רק בסופר הכשר שממול" גדי כמעט והשתכנע, אלא שיוסי התקשר לרב לשאול לדעתו: "חלילה" היתה התשובה "חלב ובשר כשרים שלא הופרדו, יין כשר שנגע בו מחלל שבת, או תאילנדי שהדליק את האש מתחת לסיר ועשה אותו ל'בישול עכו"ם', הופכים את חותמת הכשרות שעל המוצרים לחסרת משמעות, אין לקנות ללא תעודת כשרות" סיים, והשניים מיהרו לעזוב את המקום.

איך זה קשור אלינו?

אנו ניצבים מול שאלה הלכתית, הזמן, המצב והמקום דוחקים בנו לדעת 'לבד' את ההלכה, ואנו נשמרים מכך, לא מהססים לברר אצל הרב וניצלים ממכשול.